

де той часъ у дома на Свѣщенника, и като разглѣда кръста, рече, какъ приноси за него 3,000 талира, заплатени на три ишти; хиляда-та убо на часа, а останжлы-ты послѣ; това възрадва много Софѣж. Тя не скри тѣзи тайнѣ исторѣж, нѣ ѣж расказа тутакси додѣто стигна до слуха на сродинцы-ты Г-жя Линдѣйны, отъ ко-и-то ся свѣка домашенъ свѣтъ, и рѣшихъ да стане прошеніе камъ правите-лство-то иротивъ Софѣж. А думахъ чеще-ше да е безуміе отъ тѣхнѣ странѣ да оставять на еднѣ женѣ у такова състо-иніе адамантенъ кръстъ за 3,000 талира. Нѣ помежду това като пристигна Г-нѣ Хагинѣ, и като ся научи работѣ-тѣ, ка-за имъ: съ звѣнченъ способъ. и удряше жезъла (басту га) си на земѣж-тѣ: „ Оста-вете ся отъ исканія-та си, и бѣдете благодарни само да не чюе никой. Ако гнѣва ви не е отнелъ съвсѣмъ словесно-сть-тѣ, чюйте какво щѣ да рекѣж. Ако быхте знаяли, че найстинѣ щеше да стане сподѣленіе въ наслѣдіе-то на то-ва съкровище, что было затворено у